

Prologus

tio peccator ad gloriam dei cedet et elector qui cum eo regnabit in secula seculorum Amen. In causa, quoniam ubi dicitur in postilla: **Et reddemus vitulos.** Additio.

Quidam glosa hebraica sive istud verbū. Redde-
mus virulos sic dicit. Soluen' seu reddem' co-
fessionē iabio.

Infestione labio
rumq; in loco vitu-
lor, magis enim placet
pnia deo in q; regrif
festio labior; q; lacri-
ticia. vnde de capro
emissario p; quae erpi-
abat peccati toti? po-
puli et p; Ihesu, xvi.
cum bil acecedebar ad
altare nisi solus festio
dicat enim ibi lic. Con-
teatur sup eum oia pec-
cata filior; israel.

M in eo, c. vbi dicif
in postilla. Preuari
catores vero corue
ret in eis.

Dicitur, **P**revaricatores
dicuntur, **p**ut i
glosa iorucere
mrhs dñi eo modo
qdcit. **L**uc. ca. q. **E**c
celis posse ē in ruina.
Incepit exppositio
primi plogi fin brito
nem in tohalem pro-
phetaram.

Sanctus Iohel tē. Et p̄logus dñtioris p̄ties. In q̄tū p̄ia
ordo ist⁹ p̄head ali
os osidit cū dī. Sanctus iohel tē. qn sedā demonstrat
ad q̄s p̄phetia ei⁹ dirigit ibi. Et sicut ibi sub noīe cphra
im tē. Tertio tpe. p̄bationis eius subiugit ibi. Tempa
dī. Quarto expolitiōes quo rūdā v̄bor in p̄phenia xten-
sori erp̄mitut ibi. Porro factū esse sermōne dñi. vbi
duo facit. primo enī exponit xtentā in titulo ibi⁹. Porro
factū esse tē. scđo exponit xtentā in exordio ibi. Auditus
autē. His v̄sis lre insitam⁹. Q̄ndo ist⁹ p̄phe apd he-
breos. 2 pd. ix. bē. s. in principio prumi plogi sup̄ oleo.
b. Et sicut ibi. i. oſee primo. vide notulā t̄sū finem ex
politiois scđi. plogi sup̄ oſee de regulis. s. sub q̄b signifi-
cationib⁹ noīin ad q̄s trib⁹ p̄aphas fino dñi diligatur.
c. Sic t̄ in h̄c. p̄ham tē. et nullā oīno israelis. i. decez
tribū in h̄c fieri mentionē. v̄si t̄ in sequenti plogo dicitur
iobel fatus filius describit terrā duar̄ tribū. vbi aliquā
dicit. q̄. nō duar̄. et exponit q̄d supra positū ē. Nullaz
oīno tē. supple ad corrigendū. q̄. q̄tis de eis fit mentio
reducedo mala v̄or in exemplū vt caueat due trib⁹. de h̄
nolo. contēdere. sed credo hiero. q̄ ait nullā oīno. p. tribū
um hic fieri mentionē. supple principalr̄. vt qdā volunt
d. In dieb⁹ oīzie qui alto noīe dicit asarias. De q̄ legit
un. Reg. xv. ioathan. utq̄. Reg. xv.
e. Et ezechie. utq̄. Reg. xvii. xix. xx. f. Regum iuda
id ē duar̄ tribū. g. Et in dieb⁹ hierol oī. utq̄. Reg.
viii. allelō est hierobōa fil⁹ naba h. de q̄. m. Reg. viii. 13
fuit fil⁹ isas reg s. isrl. de quo. utq̄. Reg. xii.
h. q̄ isas. ille isas nō fuit ille qui fuit rex iuda quē

torada sacerdos imperfecta ioachaz instituit in regnum.
de q.iii. Reg. viii. et. viii. sed fuit rex iste filius ioachaz re-
gis isti. de q.iii. Reg. viii. De his quatuor regibus tuta le-
gitimatur. q. Paral. xxvi. xxxv. xxxviii. xxxix. xxx. x. xxi.
Porro. sic exponit vba que non sunt in annulo. Sic

enim intitulat iohel.

Pter sc̄is nō ēiste, q̄ ad au-
res sonat, s̄ q̄ i corde p̄cip̄i-
tur iuxta illō q̄d d̄ns ioq̄t
Qui h̄z autres audiēdi au-
diat. **D**ā aut̄ d̄ hebraice
Verbū dñi q̄d factū
est ad iohel t̄c, t̄ h̄ies,
ronumus exponit sic
I Porro, s̄ l'certo
L Sermonem dñi,
id est verbum dei id
est filium.

hrezimi. grece enechzianti
latine sonat, aurib⁹ p̄cipi-
te opriem aure, s̄ corde n̄

cipit, q̄ senes s̄t & celestes
audiunt sp̄ūalt, q̄ at h̄icat in
tra appellanq̄s treni aurī
b̄ p̄cipiunt. H̄icūq̄s at b̄

duo vba iuncta ponunt' nō
ad simplicē tm̄ xbor sonū

**ad compescere illi vobis ratione
h[ab] ad recollectam q[uo]d dictorum i
telligentiā priore intelligendū
et ista reuelatio ei fi
eret saltem p[re]paratā,
do se.**

e In geneli l'amech loq̄t
ad vrores suas ada t sella
Eudite vba mea vrores la
mech aurib⁹ p̄cipire simus
p Non ad conditio
nem,a,p:op:rietatē,
q Fuis id est verbi
dei,Id est filii.
G

t *Qui fieri dicitur
id est verbum domini
in quod factum est ad
Iobel. q.d. non intelligitur
per hoc qd dicitur
in titulo Iobelis*

^Q uia antiqua concitio ei
prietas notetur inesse ipsi verbo, sed dicuntur factus per
inspirationem in propheta. ^S e Dominus factus est
nibi in salutem. I. dominus fecit me in salutem.

**Auditus autem tē. Dic exponit cōtentia in exordio
ibi dicitur. Audite hec senes auribus p̄cipite tē.**

Dominus loquitur. **M**atth. xii. Qui habet aures eccl. Quod autem dicitur enechizasti grece + latine sonat uribus percipite proprie id est pfecte. Non aures sed et oculi. **S**icut auctorius in 1. 1. 1. 1.

Non autem corde percipitur. In antiquis bibliis
scribitur sic. Et dicit hebreice biesim-grecce enechzianti
autem sonat aurib[us] percipite Hieronimū in originali, qd;
utem nos interpretati sumus aurib[us] percipite caput
reco[n]s et apud hebreos unum verbum est, qd; p[ro]prie cor-
de non aure percipitur.

Et tales conuersationes recipinet ad contemplati-

¶ Et ceteris conuersatione, hoc prius ad contemplati-
am. **Philip.** in. **X**ouersatio nostra in celis est.
Auribus tantum co:po: alibus percipiunt.

Duo verba scilicet audire et auribus percipere.
Non ad simplicem id est exteriores.
Sed ad reconditam id est interiores.

In Benui quarto.
Et E. 2.45.1.a.

Explicit qualisunque expositio istius propositi.

卷之三

Prologus

Incepit expositio scđi plogi in b̄ritonē ī iobel pp̄b̄ar
Obel fili⁹ fatuel tc. in isto plogo quatuor tangit⁹
tur. Primo em̄ psona pp̄heta describit⁹ cū dicit⁹.
Iobel filius fatuel tc. Secundo pp̄heta tāgit⁹
cū dicit⁹. Describit terra tc. Letio modus agendi sub
amigis ibi Et tribus

generib⁹ rhetor⁹ tc.

Quarto iste pph̄es
te imp̄: iunt̄ ibi. Ilic⁹
ergo pp̄heta tc. Littera plana est,

b. Et uita tc. Hec tā
gunt in primo capi-
tulo. Et uita ab ero dē-
do dicit⁹ vēt̄mis qui
erodūt rōdēs. et maxi-
me olex. vñ dicit⁹ etu-
ca qubil⁹ eroda. Bru-
cus appellat̄ fer̄ los-
ciste anteq⁹ habere
alas. vnde dicit⁹ bru-
cus q̄ si bracis a bra-
cos qđ ē breue q̄ bre-
uis. parvus et vel a
breuum qđ ēst consu-
mēre. q̄ cōsumit to-
tū in circuū suo. 13.
et ei in uno loco et
radicis cōmedit fru-
ctus. cū aut̄ volat ap-
petit locusta q̄ si lon-
ga basta. grec⁹ vō ha-
bitacōn appellant tu-
bi⁹ eſtrugum cor-
ruptionis. q̄ si tenere
fruges horio rōte p-
culūt. et ipse q̄
culūt vētunt ui rō-
boem minūt coloris

vel syncipidis. et dī a rubeo. bes. et dī a rōdo dis. quasi
rōdigo. c. Effusum ī spiritu sanctū. hoc tangit⁹ in
scđo ca. g. vel in. a. fm̄ quosdā libros. d. Sup̄ fūos
dei et ancillas tc. hic tangit⁹ illud qđ scribit⁹ Actu. q̄. Su-
per seruos meos et sup̄ ancillas meas ī dieb̄ illis effun-
dā de spiritu meo tc. et sumif de iobel. q̄. g. vel de ter-
cio. a. fm̄ quosdā libros. e. Id est sup̄ centū viginti
tc. hoc est qđ dī Actu. i. Erat aut̄ turba hoīm simul fe-
re centū viginti tc. f. Qui fuere sūt cenacūo syon
Act. i. cū introuissent in cenacūlū ascenderūt rbi manes-
bāt petrus et iohannes tc. g. Qui cētū viginti surges-
tes p̄ incremēta. i. p̄ aggregationē. h. Ab uno r̄sq̄
ad quindecim. q̄ omnes p̄tūle ab uno r̄sq̄ ad quinde-
cim simul aggregate faciūt centū viginti. i. Quinde-
gradū numerū. s. in illis quindecim particulis que gra-
duales dicunt̄. l. Qui in psalterio mystice p̄tūnent.
q̄ significant p̄fecti virtutē. de quibus agit⁹ in illis. x. p̄salmit̄ quas qui habent spiritu sanctū habere meten-
tū. s. in epistola ad pauliniū uiuenies pleniū expositio
ne oīm istoꝝ. l. Et trib⁹ generib⁹ rhetor⁹. Rhetor. i.
orator. dī a rhetis qđ est locutio q̄ dī esse copiosus ier-
bis. Sunt aut̄ tria genera causar̄ circa que versat̄ rhetor⁹
sicut dicit⁹ sidorus. q̄. ety. s. deliberatū. demonstratū
et iudiciale. Deliberatū genus est in quo de quibusli-
ber r̄tūratiꝝ r̄te quid debet fieri aut nō debet tra-
ctat̄. Demonstratū est in quo landabilis psona aut r̄i-
superabilis oīdit̄. iudiciale in quo de p̄p̄is p̄sone fas-

to aut̄ pene aut̄ p̄m̄ sententia dāt. In primo ergo da-
tur recte riwēdi forma. in scđo discutunt̄ merita. i ter-
tiō retribiunt̄ singulis pene vel p̄mia. et in his trib⁹ cō-
stat tota istius libri cōtentia. l. Et trib⁹ igit̄ ge-
nerib⁹ rhetor⁹. i. ex trib⁹ generib⁹ causar̄ circa que versan-
tur rhetores.

m. Hec sumuntur
principia. i. hec s̄ quis
bus p̄i paliter agi-
tur in hoc libro. q̄. b
agīt sicut et i illis tri-
bus causar̄ generib⁹
de mor⁹ in fo:manio
ne. de mentor⁹ discus-
sione de iusta oīm re
tributioñe. quorū p̄m̄
mūtū auditores red-
dit dociles. q̄. dece-
ptilia. scđm reddie
beniuolus q̄. agit de
singulorū pp̄alāda ut
sticcia. terrū reddit
attentos ne incurat
penas. et amittat p̄e-
mia. et ista tria penit-
tēt ad officiū rhetor⁹
rum. xii. subdit̄ hic.
n. Et tres sunt argu-
mentū partes tc. ar-
gumentū dicit⁹. q̄. ar-
gute. i. callide inven-
tū. vel quasi arguens
mentē. arguit em̄ ea
tanq̄ ignorātā. et ita
se de ignorantia cons-
fundat̄.

o. Docib⁹. Istmedo-
p̄ Beniuol. p̄cando.
q. Attentos. excitā-
do. multipliciter exponunt̄ verba ista.

r. Hic ergo p-
p̄heta tc. hic tangit⁹ intentio pp̄hete. que est puocare
malos ad penitentia. s. A magnitudine cladi. b
referit ad narrationē cū dicit⁹. Resiliūm cruce comedit
locusta et residuū tc. quia q̄sde r̄epōrib⁹ tc. iuxta illam
regulā que dāt in fine illius plogi. Nō idē est ordo tc.
rbi dicit⁹. In quib⁹ aut̄ pp̄betis tps non p̄fert in titu-
lo. sub illis eos regibus pp̄betasse sub quib⁹ et bi q̄ans
te eos habent titulos pp̄betauerūt. Littera plana sunt.
Quod aut̄ addit̄ in quibusdā biblioꝝ. s. Iobel interpa-
tur incipiēs aut̄ dī descensus nō est de plogo isto se-
postilla quedam est.

Explicit qualiscunq̄ expositio istius plogi.